

Hodnocení bakalářské práce

Název: *Dělení zájmové činnosti dle cílového zaměření*

Autor: *Ondřej Trojek*

Bakalářská práce Ondřeje Trojky patří v současnosti mezi poměrně malé množství kvalifikačních prací (nejen na naší fakultě!), v nichž se teoreticky zpracovává problematika zájmových činností. Ačkoli česká pedagogika volného času vychází zejména z tradice zájmového vzdělávání, rozvíjejí tuto oblast pouze někteří, většinou starší autoři, především Jiřina Pávková. To je také jedním z důvodů, proč se předložená bakalářská práce opírá pouze o velmi omezené množství pramenů. V seznamu literatury je totiž uvedeno pouze 15 položek, z toho 6 českých a 1 cizojazyčná monografie, 1 slovník, 1 dokument MŠMT a 6 internetových zdrojů.

Práce je rozdělena do tří kapitol. První kapitola obsahuje obecné informace o zájmovém vzdělávání, druhá kapitola se zabývá edukačními cíli a ve třetí kapitole autor předkládá, vysvětluje a dokládá hlavní myšlenku své práce – rozdíly v cílovém zaměření jednotlivých institucí nabízejících volnočasové aktivity a rozdíly v očekávání účastníků a jejich rodičů.

Po stránce úpravy a vnějšího vzhledu nelze práci nic vytknout. Také z hlediska formálního a jazykového je práce na velmi dobré úrovni. Autor se vyjadřuje samostatně, píše čtivě a zajímavě, ačkoliv místy používá zbytečně poetické obraty, např. „volný čas může být... nedostižnou metou..., noční můrou“ (s. 5).

Po stránce obsahové je nejlépe propracovaná první kapitola, v níž se autorovi podařilo – na základě dostupné literatury – stručně charakterizovat zájmové vzdělávání, a to i ty aspekty, které jsou někdy ve stínu pozornosti odborníků. Druhá kapitola, která pojednává o cílech v pedagogice, není zdaleka tak detailně zpracována jako kapitola první. Autor sice správně rozlišuje různá cílová zaměření formálního i neformálního vzdělávání. Přitom však věnuje málo prostoru diskusí o výchovných a vzdělávacích cílech v rámci filozofie výchovy a didaktiky. Užívá vedle sebe pojmy jako „výchovy“, „vzdělání“, „sociální“, „edukace“, ale přitom se do hloubky nezabývá jejich vymezením. Pokud je vymezuje, není toto vymezení dostatečně jasné.

Třetí kapitola, která z určitého hlediska představuje těžiště práce, je poměrně stručná. Autor předkládá názory odborníků, z nichž vychází (Pávková, Kaplánek) a snaží se je doložit příklady formulací cílů v pedagogických dokumentech vybraných zařízení. Přesto by si tyto názory zasloužily kritický rozbor, v němž by autor uvedl víc argumentů pro a proti těmto tezím.

Autorovi se podařilo splnit záměr (cíl), kterého chtěl svojí prací dosáhnout: „nabídnout nové rozdělení zájmové činnosti, a to z hlediska jejích cílů“ (s. 5). Proto doporučuji práci k obhajobě.

Nedostatkem práce je malé množství pramenů, z nichž autor čerpal, což platí zejména pro druhou kapitolu, která mohla být založena na pedagogické a filozofické literatuře. Na druhé straně autor prokázal schopnost kritické práce s textem (vybral z literatury ke svému tématu to, co je podstatné) a samostatné reflexe, která se opírá také o vlastní praxi. Přitom se dokázal vyhnout časté chybě – neadekvátnímu vnášení vlastních zkušeností do odborného textu.

Z uvedených důvodů považuji předloženou práci přes její stručnost a další nedostatky za výsledek poctivé konfrontace autora s tématem a navrhuji hodnotit ji známkou „výborně“.

České Budějovice, 17. května 2011

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
vedoucí práce